

med det mest fuldstændig rolige Sind, saa bliver han idømt 14 Dages simpelt Fængsel. Hvis han med koldt Blod dræber en anden Mand, bliver han ifølge Straffelovens Bestemmelse om Duel idømt mindst 3 Maaneders simpelt Fængsel. De ville forstaa, at her er der taget et Hensyn til Overklassens Gressfølelse, som jeg mener er meget stort. Hvis en Mand af den arbejdende Stand i et Øjebliks Opblusning, fordi han tror, der er ifet noget galt, slaar en anden, saa har han Udsigt til Tvangsarbejde, en meget haard Straf, i indtil 6 Maaneder, men hvis en Overklassemand med koldt Blod dræber en anden, saa kan han slippe med 3 Maaneders simpelt Fængsel, og hvis en anden Mand bistaar en saadan Drabsmand, saa er Straffen derfor 14 Dages simpelt Fængsel! Det forekommer mig, at der her er vist et Hensyn til Gressfølelsen, som jeg vil bede de Herrer ogsaa indrømme Proletariatet. Jeg vil sige Dem, at naar De mene, at der skal tages saa meget Hensyn til Duellanten, saa bør De ogsaa se en lille Smule tolerant paa den arbejdende Stand, som jo ogsaa har sine Kampe og Gressbegreber. — Jeg skal, som sagt, tillade mig at anbefale at stemme mod Loven, og jeg skal sige Dem blandt andet hvorfor. Det forekommer mig, at der jo er Grund til at tro, at denne Samling er mod sin Afslutning, og det forekommer mig, at Stuffelsen vil blive for stor, naar hele Lovgivningsvirksomheden udmunder i denne, som man, naar man vil bruge et mildt Udtryk, fra en vis Side set, kan kalde en Dagatellov, som her foreligger. Det forekommer mig ogsaa, at der ingen Anledning kan være for Folketinget til at være det høje Landsting saa følgagtigt. Det høje Landsting havde blandt andet til Behandling et Lovforslag, som var til Fordel for Proletariatet, til Proletariatets Gavn. Det var Lovforslaget om Stempelfrihed for Huslejekontrakter, en ganske ringe Lov, hvorved man vilde begunstige den arbejdende Stand ganske lidt, men Landstinget har slaet denne Lov ned, Landstinget har modsat sig dens Fremme. Det var en ringe Lov til Fordel for Proletariatet, og det, tror jeg, var Grunden til, at Landstinget har sig saaledes ad. Ja, jeg bør maatte sige, at jeg her vist huffer fejl; jeg tror nok, at denne Lov endnu ligger i Udvalg, men den er i alt Fald ikke bleven fremmet (Svend Høgsbro: Nej, den er slaet ihjel!). Er den slaet ihjel? Ja, saa var det altsaa rigtigt, som jeg sagde. Lovforslaget om hemmelig Afstemning, Lovforslaget om Forandring i Lyndeloven, som ogsaa var en Proletarlov, hvorved man vilde beskytte de ubemidlede mod de bemidlede,

Lovforslaget om Forsikring mod Arbejdsløshed, alle disse Love har Landstinget slaet ned; enten har det helt slaet dem ned straks, eller det har lagt dem til Side og ikke beskæftiget sig dermed. Det forekommer mig, at naar Landstinget stiller sig saaledes over for Ønsker fra Folketingets Side, saa gør det ikke saa godt et Indtryk, at vi ere saa stærkt begejstrede for at fremme Ønsker fra det høje Landstings Side. Altsaa af mange Grunde, ogsaa — ja, jeg ved ikke, om jeg tør sige det — for Folketingets egen Skyld vil jeg bede Dem om at stemme mod dette Lovforslag. Jeg tror ikke, at Samfundet taber noget ved at miste det, og jeg tror heller ikke, at Folketingets Værdighed vil lide noget ved, at der ikke bliver Lov ud af dette Forslag.

Mr. Christensen: Jeg finder mig foranlediget til at sige et Par Ord endnu her ved denne allersidste Behandling af dette Lovforslag. Min hele Stemning over for dette Lovforslag er jo bekendt nok, jeg har haft Lejlighed til flere Gange at lægge den for Dagen, og det er jo ikke de venligste Øjne, hvormed jeg betragter denne Lov. Jeg anser den baade for uhenigtsmæssig, for unødvendig og for ubetimelig, og det saa meget mere, som den i Tidens Løb ved de forskellige Ændringer, som den har undergaaet, er kommen til at sjerne sig en hel Del fra de Synspunkter, der oprindeligt gjorde sig gældende i det derom nedsatte Udvalg. Jeg har været Medlem af det nedsatte Fællesudvalg, men er mod min Vilje kommen til at spille en om mulig mere end passiv Rolle, idet jeg var fraværende den Gang Betænkningen blev afgiven. Dette gif saaledes til: Det hele gif i en overordentlig stor Hast. Der var indkaldt til et konstituerende Møde paa en Tid, hvor det var mig umuligt at komme, hvorfor jeg meldte Forsald, og i dette konstituerende Møde blev i et Øjeblik hele Sagen afgjort og Betænkning afgiven, saaledes at jeg ikke har faaet Lejlighed til at deltage deri. Havde jeg været med ved Betænkningens Afgivelse, vilde den ikke have foreligget enstemmig, thi jeg vilde paa det allerbestemteste have protesteret mod, at Folketinget fræveg det Standpunkt, som Tinget havde vedtaget ved tredje Behandling af Lovforslaget. Vi havde den Gang mødefømt Justitsministeren saa langt, ja længere, end der paa nogen Maade var Grund til, og langt mindre var der Grund til, at mødefømt endnu længere. Jeg ser saaledes paa det, at med den Ændring, som det her tilsigtes at give Loven, hvorved hele dens Virkning